

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jeg fuldstændig enig i. Jeg har selv brugt billedet her i Folketingssalen, at hvis man har en moskito inde i sit net og bruger et maskingevær for at skyde efter den, så rammer man ikke moskitoen. Man får hul i nettet og får flere moskitoer ind. Så det har jeg selv givet udtryk for talrige gange, men det betyder jo ikke, at man ikke skal knalde den moskito ned, der er; man skal bare bruge et andet middel.

Derfor er der her tale om, at man ikke kan sige enten eller. Man kan ikke sige, at nu laver vi en langsigtet indsats for at fjerne rekrutteringsgrundlaget for terroristerne, for det stopper jo ikke de terrorister, der er der, det er de jo bedøvende ligeglade med.

Man skal gøre begge dele: Den langsigtede indsats, som hr. Jeppe Kofod er inde på, økonomisk støtte, arbejdspladser, i morgen bliver bedre end i dag, sundheden, skolevæsenet osv. – fuldstændig enig, det er det, vores genopbygningsindsats går ind på, og det er derfor, vi havde den trestrengede strategi – og så skal man selvfølgelig også tage fat i de terrorister, som her og nu forsøger at forhindre, at denne genopbygning lykkes, for lykkes genopbygningen, så ryger forudsætningen jo for terroristernes mulighed for at rekruttere. Så man skal gøre begge dele.

Nu udløber min taletid, kan jeg se, men jeg vil godt lige omkring Annans angreb sige, at nu er det altså Allawi, der havde forhandlet meget for at få en forsoning og et kompromis i Falluja, som han fik med al-Sadr. Det kunne han så ikke få, og så traf han denne beslutning. Mener man noget med irakisering, må man også sige, at Allawi jo også må have lov til at træffe beslutninger i henhold til den magt, han har fået i resolution 1546.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg kan kun forstå det sådan, at udenrigsministeren er uenig med Kofi Annan i hans advarsel om det, der sker i Falluja. Det synes jeg kun er beklageligt.

Og så har jeg i forhold til den irakiske civilbefolkning stillet et spørgsmål både til Venstres og De Konservatives ordførere om den aktuelle situation i Falluja.

Internationalt Røde Kors, Røde Halvmåne appellerer jo til, at de kan komme ind og hjælpe de 50.000-100.000 civile, der skønnes at være i

Falluja i øjeblikket, og som er indespærret på grund af kamphandlingerne, men de kan ikke få adgang til dem. De har henvendt sig til amerikanerne flere gange, og de siger, at hvis de ikke får adgang, risikerer mennesker at dø, fordi de ikke får den hjælp, som de har desperat behov for. Er det noget, som udenrigsministeren vil gøre noget ved? For det er jo en af de muligheder, man har. Et er, at vi holder taler her i Folketingssalen, men noget andet er at handle konkret, når der sker nogle ting, hvor der skal handles. Og det mener jeg der skal i det her tilfælde, og man kunne nævne en række andre tilfælde.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Omkring uenighed med Annan er det altså sådan, at mener man noget med irakisering, må man altså også respektere, at Allawi har fået nogle håndtag. Men jeg er da fuldstændig enig i risikoen, som Annan påpeger. Den risiko tror jeg alle er klar over er der, men igen: Hvad var alternativet?

Vi har fået læst op, hvordan det foregår i Falluja, og alternativet er, at Falluja skulle pilles ud af Irak og være sådan en talebanby, som ikke kunne deltage i valgene, for stemmeboks havde de ikke fået lov til at stille op. Men igen: Det er Allawis beslutning, og hvis man vil have irakisering, må man sige: O.k., efter hans politiske arbejde er det altså hans vurdering, at Falluja ikke skal pilles ud af valget, men præcis bringes i stand til at være med i valget.

Røde Halvmåne: Jeg har først hørt om sagen i dag, og jeg vil undersøge den nærmere.

Omkring The Lancet kan jeg sige, at The Lancet ikke peger på udprægede fejl fra soldaterne i den multinationale styrke, og at en række af de omkomne irakere meget vel kan have været kombattanter, som det hedder i artiklen, men stadig væk: 100.000 er en meget høj pris. Andre er kommet til andre tal. Vi ønsker naturligvis så få skader på civile som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil spørge, om den danske regering i den sammenhæng har taget kontakt til den amerikanske regering i forhold til bombardementet af Falluja. Når jeg spørger, er det, fordi det, vi bliver bedt om at tro på nu, er, at når Falluja er faldet, så leverer man et afgørende slag mod den irakiske modstand, ikke?